

Scharff, Jill Savege and Scharff, David E.: *The historico-political context, stránky 11 – 21. In: Scharff Jill Savege a Scharff David E., The nature, structure and experience of an experimental distance learning psychoanalytic center for training.* Přel. z angl. Petra Pišlová. 2. vyd. USA, nakl. IJCD: The International Journal of Controversial Discussions 2020: <https://ijcd.internationalpsychoanalysis.net>.

Povaha, struktura a zkušenosti experimentálního distančního psychoanalytického centra pro výcvik

Historicko-politický kontext

V oblasti Washingtonu byl nejprve jeden analytický výcvikový institut, a to Washingtonský Psychoanalytický institut (WIP), poněkud eklekticky orientovaný. Tento institut byl ovlivněn prací mnoha lidí a klinickým výzkumem Národního ústavu duševního zdraví. Analytici s čistě Freudovským klasickým přístupem založili na předměstí Marylandu Baltimore-Washington Psychoanalytický institut (BWPI).

Rozhodli jsme se pro výcvik ve více eklekticky zaměřeném WIP institutu ve Washingtonu DC. S poskytnutou výukou a supervizí jsme byli spokojeni, byla kvalitní, pro nás však ne úplně vhodná. Byli jsme v komunitě psychiatrie, dětské a rodinné psychiatrii v Tavistock a Bostonu a dětské nemocnici ve Washingtonu DC. Oba jsme měli užitek z výcviku skupinových vztahů z Anglie i Spojených států. Udělali jsme výzkum procesů vyučování a učení se v Londýně. Byli jsme ovlivněni britskou teorií objektivních vztahů vyučovanou v Londýně skupinou učitelů a supervizorů a výcvikem skupinových vztahů v Tavistocku zaměřeného na studium autority a vedení. Ve Washingtonu jsme si cenili teorie učení Freuda, Kohuta, Kerngerga a teorie vývoje dítěte pro doplnění naší psychoanalytické identity. Vážili jsme si podporujících vztahů s individuálními supervizory, ale instituce řízená Výborem pro vzdělávání vůbec nepůsobila přístupně. Postup kandidátů a povýšení fakulty na status analytika - školitele byl záhadou. Mnozí absolventi se cítili demoralizovaní a ne dost dobří, aby dokázali najít plné přijetí nebo zaručit zpětnou vazbu. Bylo nám také nepříjemné přijímat téměř veškeré naše učení od lékařsky vyškolených analytiků a nikoli od multidisciplinární

spolupráce, které jsme si cenili v Británii a v okolních týmech v Národním Ústavu duševního zdraví (NIMH), Veřejné zdravotní služby, Psychiatrických oddělení, ...

"Byli to lidé, do kterých se těžce investovalo jak do léčby jednotlivce, tak jednotlivce v jeho sociálním kontextu a měli zájem učit další, aby efektivněji léčili. Byli otevření nápadům z jiných oborů - medicína, sociologie, antropologie, filosofie, ve snaze lépe porozumět faktorům - vnějším i vnitřním - co může způsobit a přispívat k duševním chorobám. Jedinečný zájem Jill a Davida Scharff mohl přinést do tohoto prostředí nějaké plodné místo."(Dennett, 2005)

Vývoj našeho zájmu pramenil z pocitu nedostatku - nedostatku spolupráce (multidisciplinárního přístupu) v psychoanalýze. Zjistili jsme, že Americká psychoanalytická asociace je otevřena pouze lékařům a myšlenkám založeným na Freudovi a psychologii ega. Nechtěli jsme pracovat tak, jako by individuální analýza byla jediným způsobem, doporučením. Náš zájem, pro nás jako individuální analyticky, o pre-Oidipální vývoj a podobnost mezi individuální a rodinnou dynamikou, nám dělal problémy při certifikaci u Americké Psychoanalytické Asociace. Například význam termínu "latentní obsah". Dle zkoušejících se nevztahoval význam na veškerý nevědomý materiál, ale pouze na nepřiznané oidipovské snahy. Podle Davidových zkoušejících byl termín "přenos" reedicí dřívější intra psychické pozice, nikoli zkušenost tady a teď vztahu pacienta a analytika. Začali jsme se cítit vyloučení z analytické komunity, naše srdce bylo stále s britskou teorií objektních vztahů. Po absolvování jsme se tedy kromě psychoanalytické praxe zapojili do vyučování na Washingtonské škole Psychiatrie (WSP), zejména v Programu rodinné terapie, vyučovaného multidisciplinární skupinou analyticky orientovaných psychoterapeutů i analytiků. Abychom ze drželi našeho trvalého zájmu, spojili jsme se skupinou stejně smýšlejících analytiků, rodinných a skupinových terapeutů, abychom importovali britský přístup objektních vztahů pro naše další vzdělávání. Později David už jako ředitel Washingtonské školy Psychiatrie představil kurz Teorie objektních vztahů a technik (zaměřený na dítě, rodinu, skupinu a individuální terapii), která začala mít velký vliv po celé zemi. V té době bylo málo integrovaných analytických textů, jiných než od britských autorů o manželských vztazích, dospívání a rodinné dynamice. Dali jsme se do integrace a aplikace teorií britských učitelů, našich a místních zdrojů a přizvali jsme všechny, kdo nemají přístup k těmto myšlenkám, tak mohli docestovat a učit se s námi v naší komunitě. Studenti měli užitek z vlivu skupinového učení, užívali si pocit být součástí učící se komunity.

"Vytrvalost Jill a Davida v psaní - často i přes převládající psycho-politickou situaci - vytvořilo množství znalostí a teorie dostupných široké skupině klinických lékařů. Jejich závazek k multidisciplinární výuce v rámci prostředí duševního zdraví (lékaři vyškolení s různými prof. tituly spolupracující společně) pokračoval v nejlepších tradicích Tavistock, WSP a Wiliam Alanson White." (Dennett, 2005).